

Klimanytt 225

Redaktør: Ole Henrik Ellestad

23.5.2018

klimanytt@klimarealistene.com

Blant de verste klima-pengesløsninger

Ole Henrik Ellestad*

Regjeringen har i revidert statsbudsjett redusert engasjementet i prosjektstøtte til anlegg for karbonfangst med lagring (CCS). Sammen med elektrifisering av offshore plattformer er dette klart mest kostnadskrevende. Derfor avlyses liknende prosjekter i utlandet. Det er det miljø-industrielle kompleks og dogmatiske 'klimapartier' med Arbeiderpartiet i spissen som synes å være pådrivere. Men det må anees som uholdbart å bruke så mye penger på å lagre livets gass, CO₂, i bakken når selv IPCC nå erkjenner mye lavere CO₂-effekt og de fleste øvrige land med Kina, India, USA, Russland og Brasil i spissen har skjønt dette og slipper ut CO₂ uhindret.

Regjeringen er i godt selskap når den kutter Yaras CCS-prosjekt og utsetter prosjektet ved søppelforbrenningsanlegget på Klemetsrud i Oslo. Dessverre fortsetter de å støtte prosjektarbeidet ved Norcerns sementfabrikk i Brevik, men utsetter investeringsbeslutningen i to år fra 2019. Det er velkjent at CCS er av de mest kostbare såkalte klimatiltak, sogar omtalt av Riksrevisjonen, i tråd med internasjonal erfaring, forståelse og handlemåte.

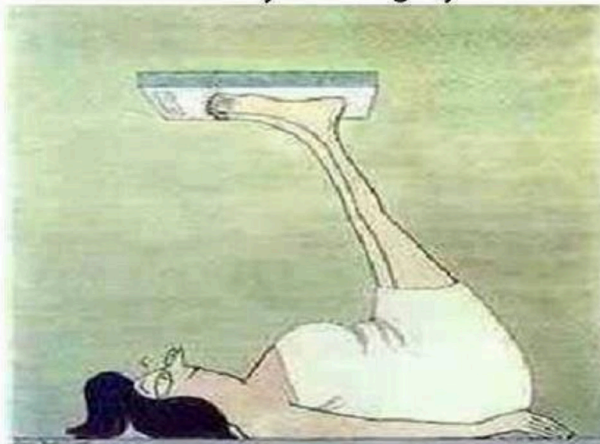
OED-minister Terje Søviknes påpekte at det ville koste 9–11 milliarder kroner i investeringer og 300–500 millioner kr. i årlige driftskostnader. OED informerte Klimarealistene i 2009 om at kostnadene til separasjon og lagring av CO₂ i Sleipnerprosjektet beløp seg til 40 milliarder kroner (10 Moldesykehus for en del år siden). Tiltakene kommer i et særlig uheldig relieff når det ellers i verden slippes uhindret ut CO₂ fra de mange energikraftverk i Kina, India, USA, Russland, Brasil og 'utviklingslandene', samt at bygging av kullkraftverk gjenomføres i uforminsket tempo.

Et 'fyrtårnprosjekt' i USA ble avlyst i 2017. Kullkraftverket *Southern Co* gav opp etter at kostnader hadde eskalert fra 1,8 til 7,5 milliarder dollar og de fant ut at dette ikke kom til å gå. Eierne som allerede hadde tapt 3,3 milliarder dollar må nok dekke ytterligere 4,4 milliarder dollar fordi kostnadene ikke kan skyves over på forbruker. De satsset heller på å konvertere anlegget til billig naturgass. Senere i året besluttet også et selskap i Nederland (*Engi and Unipe*) å avlyse et liknende prosjekt. Kostnadene er [anerkjent meget høye](#) og skal det inkluderes i energiprisene blir det uholdbart.

Det har foreligget etablert teknologi for CCS i nærmere 100 år basert på elementer fra kjemisk prosessering, transportteknologi og geologi. CO₂ har da vært brukt som 'drivmiddel' i økt oljeutvinning og derved gitt lønnsomhet. I dagens CCS dreier det seg kun om å fjerne CO₂ fra utslippsgasser ved separasjon, ulike transportløsninger for CO₂ i rør/skip samt injisering av CO₂ i egnet grunnreservoar. Det ligger implisitt i problemstillingen at dette er krevende. Gasstrømmene inneholder bare 10–15 % CO₂. Av dette skal mer enn 90 % CO₂ fjernes. CO₂ er en lite reaktiv gass. I tillegg må forurensninger som primært NO_x og SO_x fjernes i egne prosessanlegg fordi de påvirker CO₂-reaksjonene. Eksempelvis vil kullkraftanlegg som ikke har slike anlegg måtte installere dette i tillegg. Anleggene skal videre operere med høy driftsregularitet, spesielt hvis det inngår i kraftproduksjon der kundene må ha kontinuerlig leveranse. CCS leder også til et energitap på opp mot 20 % avhengig av settingen. Dette er i seg selv et tankekors.

Således hadde statsminister Jens Stoltenbergs tidligere nyttårsutsagn et poeng. Hvis man fikk til vellykkede og effektive teknologiske løsninger i testanlegget på Mongstad kunne det i alle fall være et snev av en 'mini-månelanding'. Men det gikk dårlig og opp mot 10 milliarder bevilget ga intet brukbart resultat. I lys av den teknologiske utfordringen er det åpenbart at statsministeren må ha hatt dårlige rådgivere, blitt overkjørt av presset fra overvrigte partifeller og fra det han i sin bok kalte det miljø-industrielle kompleks anført av statsstøttede NGOer.

The correct way to weigh yourself:

I can't believe I was doing it wrong all these years.

WE MUST SHARE THIS TO ALL

Verre er det at Arbeiderpartiets ledelse i valgkampen og tiden etterpå ikke har tatt inn over seg de krevende tekniske utfordringer eller de industrielle realiteter og fortsetter ønsketenkningen om at Norge skal gå i bresjen internasjonalt og bli en teknologileverandør – for noe som er uaktuelt. Det er ikke noe marked for teknologien. Andre tiltak og teknologier vil prioriteres. Hovedprinsippene rundt dette er godt beskrevet i [en rapport fra Gordon Hughes](#), professor i økonomi ved Universitetet i Edinburgh og rådgiver for verdensbanken inklusive en del dramatisk negative erfaringer fra ulike prosjekter. CCS-teknologien er satt i en [bredere sammenheng her](#).

Klimademagogene i MDG og SV støtter ukritisk det meste. Det gjør også Teknas president som i flere sammenhenger har anført urealistiske floskler om norsk klimateknologi og internasjonalt lederskap.

Verre er det at Krf som profilerer sin sannhetssøkende etikk, stikker hodet i sanden. Det er ikke marked for teknologien. Videre er CO₂-effekten meget beskjeden, og den som måtte være positiv for Norge og

verden som helhet. 100 milliarder bortkastede penger er allerede mer enn nok.